

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010260
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3815010260.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému G. R., nar. XX.X.XXXX v R., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a), b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák., § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 11. júna 2015, sp. zn. 2T/81/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. augusta 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného G. R. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T/81/2015 zo dňa 11.6.2015 bol obžalovaný G. R. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a), b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák., § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 25. 02. 2015 okolo 16:45 hodine v M., časť N. sa v rodinnom dome č. XXX pod vplyvom alkoholu najskôr v obývacej miestnosti vyhrážal zabitím svojmu otcovi - poškodenému A. R., že ho zabije, zabije aj sestry poškodeného K. B., nar. XX. XX. XXXX a G. V., nar. XX. XX. XXXX, pričom búchal päťami po rôznych veciach, následne v kuchyni domu vzal do ruky nôž a svojmu otcovi - poškodenému A. R. povedal, že ho zabije, že sa nedožije rána a že rána sa nedožijú ani jeho sestry, na čo poškodený A. R. v obave o svoj život a zdravie vyšiel na dvor rodinného domu odkiaľ telefonoval mobilom svojej sestre K. B., aby k nemu ihneď prišla, a keď v čase po 17:20 hodine prišla k rodinnému domu č. XXX aj so svojím manželom - poškodeným G. B., nar. XX. XX. XXXX, tak im obvinený opakovane povedal, aby vypadli, že ich zabije, pričom vo svojom konaní prestal až po príchode hliadky polície, čím vzbudil u poškodených A. R., K. B. a G. B. dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu súd uložil ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom obhajcu. V písomnom odvolaní obžalovaný uvádzal, že odvolanie podáva z dôvodu, že svedkovia na hlavnom pojednávaní uviedli, že sa nikomu nevyhrážal a teda nemohol spáchať čin, za ktorý ho okresný súd odsúdil, preto rozsudok považuje za nezákonný a v rozpore so zistenými skutočnosťami.

V dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že počas celého konania trestnú činnosť popieral. Z výpovedí svedkov A. R., K. B., G. V., B. R., ako aj z výpovedí zasahujúcich policajtov H. H. a C. R. vyplýva len toľko, že dňa 25.2.2015 o 16.45 hod. došlo medzi ním a jeho otcom A. R. ku konfliktu, ktorý bol ovplyvnený skutočnosťou, že obaja boli pod vplyvom alkoholu. Poprel, že by sa svojmu otcovi a následne K. B. vyhrážal zabitím. Už v prípravnom konaní A. R. potvrdil, že konflikt medzi nimi vznikol kvôli zabíjačke prasiat. Je pravdou, že sa aj po príchode svedkyne B. hádali, avšak poukázal na tú časť výpovede otca A. R., kde tento uviedol, že k vyhrážkam zabitím z jeho strany nedošlo. Ďalej poukázal na ustanovenie § 10 ods.2 Tr.zák., pričom má za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu je možné udalosť zo dňa 25.2.2015 považovať za konanie, ktorého nebezpečnosť nedosahuje závažnosť uvedenú v citovanom ustanovení Trestného zákona. Taktiež nebola jednoznačne preukázaná obava poškodených z jeho konania a preto vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu jeho konanie nenapĺňa znaky trestného činu, maximálne je možné považovať ho za priestupok. Preto navrhol, aby po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/81/2015 zo dňa 11.6.2015 a vec postúpil podľa § 320 ods.1 písm.a) Tr.por. na priestupkové konanie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, pričom dodal, že na celom skutku sa určitým spôsobom podieľal nielen požitý alkohol u obžalovaného a poškodeného, ale tiež správanie poškodenej K. B. pred skutkom. Preto nepovažuje konanie obžalovaného za trestný čin, ale len za priestupok a po zrušení napadnutého rozsudku navrhol postúpiť vec príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, alternatívne, ak by odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie o vine je správne a zákonné, navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, nakoľko aj podľa svedkyne V. sa jednalo v rodine o ojedinelú udalosť.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov svojho obhajcu, prípadne by chcel požiadať o uloženie nižšieho trestu. Je mu ľúto čo sa stalo, avšak uviedol, že jeho otec ho v mladosti týral.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Obžalovaný je usvedčovaný najmä výpoveďami svedkov K. B. a G. B., ktorí potvrdili vyhrážky obžalovaného zabitím na ich adresu, ale tiež vo vzťahu k A. R., tiež výpoveďou maloletého C. R., ale i výpoveďami príslušníkov polície svedkov R. a H., ktorí potvrdili, že po ich príchode na miesto konfliktu zistili najmä z vyjadrení poškodených A. R. a K. B., že obžalovaný sa mal vnútri v byte A. R. s nožom v ruke vyhrážať zabitím a neskôr pred domom sa mal vyhrážať zabitím aj K. B. a jej manželovi. Obranou obžalovaného, že sa svojmu otcovi nevyhrážal zabitím a ak hovoril o zabití, myslel tým zabíjačku prasiat, ktorá sa mala v ten deň uskutočniť, sa zaoberal už súd prvého stupňa, pričom túto vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy správne vyhodnotil ako účelovú v snahe zbaviť sa, resp. zmierniť svoju trestnú zodpovednosť. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku. Súčasne sa tiež vysporiadal aj s obranou obžalovaného opakovane uvádzanou v odvolaní, pričom odvolací súd v tomto smere plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, v tomto smere súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a), b), e) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c), e) Tr.zák. Ten svojim konaním nepochybne naplnil tak znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu, pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, na chránenej osobe - blízkej osobe, osobe vyššieho veku, verejne. Vzhľadom na okolnosti prípadu, závažnosť konania obžalovaného a čin, ktorého sa dopustil, je nepochybne vyššia ako nepatrná, preto nebolo možné tento posudzovať len ako priestupok, ako sa toho domáhal obžalovaný.

Napokon tiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol v minulosti súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/219/2013 zo dňa 28. 06. 2013, právoplatným dňa 28. 06. 2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov a tiež súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 16 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň boli zrušené výroky o trestoch trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza číslo OT 26/2013 zo dňa 25. 03. 2013. I keď vo vzťahu k tomuto odsúdeniu sa na obžalovaného hľadí, ako by nebol odsúdený, uvedená skutočnosť nebráni súdu skonštatovať, že obžalovaný po požití alkoholických nápojov má sklony k protiprávnemu konaniu. V minulosti bol tiež dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní za nepravdivé obvinenie z priestupku a za dopravný priestupok. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne je trestom zákonným, primeraným a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1Tr. zák. Správne bol obžalovaný na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Napokon súd prvého stupňa súčasne s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej a jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, správne uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ambulantné protialkoholické liečenie, pretože trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.